

ಸುಮಾರು ನಲ್ಲವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಜೀವನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಗಿರಿ ಭಟ್ಟರ ಜೀವನ ಪ್ರಾರಂಭಿಕ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಿದ್ದು ನಿಜ. ಕಾಡು ಪ್ರಾಣಿಗಳೊಂದಿಗೆ ನಿರಂತರ ಸಂಘರ್ಷವನ್ನು ಎದುರಿಸಿದ ದಿನಗಳನ್ನು ಈಗಲೂ ನೆನಬಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ನಾನುತ್ತಾರೆ.

‘ಬೆಟ್ಟಿದ ಮೇಲಿನ ಬದುಕು ಅಭಿಸವಾಗಿದೆ. ಸಾವಿರಾರು ಮಂದಿ ಚಾರಣೆಗರಿಗೆ ಮಳೆಗಾಲವನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಉಳಿದೆಲ್ಲಾ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅನ್ನದ ಘೃಷ್ಣೆ ಮಾಡುವ ಅವಕಾಶ ಸ್ಥಿರವುದು ನಿಜಕ್ಕು ನನ್ನ ಪ್ರಣ್ಯ’ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಭಟ್ಟ.

ಕನಾಟಕದಲ್ಲೇ ಅತ್ಯಂತ ಎತ್ತರದ ಕುಮಾರ ಪರ್ವತದ ಚಾರಣಾಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ದೂರದ ದೂರದ ಜಿಲ್ಲೆ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯಗಳಿಂದ ಚಾರಣಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಎಮ್ಮೇ ಸಲ ಈ ತಂಡದಲ್ಲಿ ವಿದೇಶಿಯರೂ ಇರುತ್ತಾರೆ.

ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇಲ್ಲಿ ವಾಸವಿರುವ ಭಟ್ಟರ ಸಿಗುತ್ತಾರೆ. ಚಾರಣೆಗರಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಚಾರಣಿದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಹಾಗೂ ಮುನ್ಸುಚ್ಚರಿಕೆಯ ಕ್ರಮಗಳ ಮಾಹಿತಿಗೂ ಇವರು ನೇರವಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಕಾಡಿನ ಮದ್ದೆ ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ಬದುಕ್ಕಿರುವ ಮಹಾಲೀಂಗೇಶ್ವರ ಭಟ್ಟರಿಗೆ ಸಂಸಾರ ಇಲ್ಲ ಎಂದಿಲ್ಲ. ಇವರ ಹೆಂಡತಿ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳು ಬೆಟ್ಟಿದ ಕೆಳಗೆ ಉರಳ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅವೇ. ಆಗಾಗೆ ಇವರನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ ಭಟ್ಟ. ಅಳುಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಗಿರಿ ಭಟ್ಟರು ತಮ್ಮ ಮೋಟದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನಿಖಾರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಅಂದ ಹಾಗೆ ಇವರ ಮನಯ ಉಳಿಮೇಲೆಪಳಾರ ಸ್ವಾಸಹಾಯ ಪದ್ಧತಿಯಿದು. ಬಂದವರು ತಮ್ಮ ತಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ತೊಳೆದುಕೊಂಡು ಉಂಟ ಮಾಡಿ, ಮತ್ತೆ ತೊಳೆದು ಇಟ್ಟು ಹೋಗೆಬೇಕು. ಅದುಗೆ ಮಾಡಿ ಉಂಟ ಬಡಿಸುವುದವೇ ಭಟ್ಟರ ಜವಾಬ್ದಾರಿ.